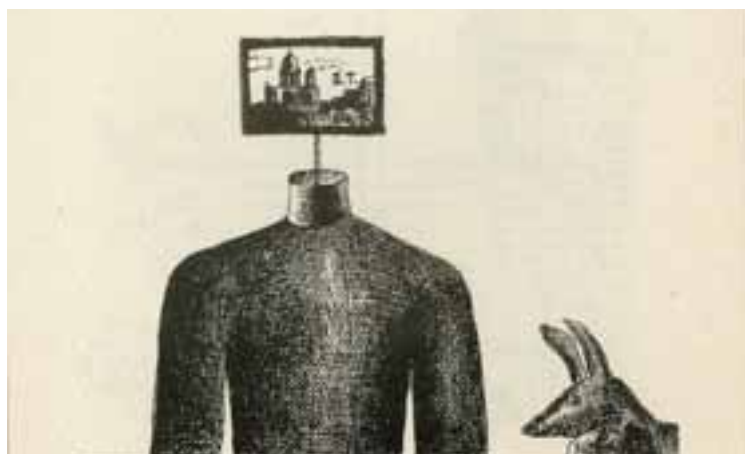

Barcsai Tibor:
Esztergomi lovag kutyával,
1982

Barcsai Tibor:
Önarckép

Barcsai Tibor: *Két angyal válaszáton,* 1983

Dévényi Iván

BARCSAI TIBOR TÁRLATA ESZTERGOMBAN

Az esztergomi Zodiakus Klub helyiségében – ahol az előző hónapokban Lossonczy Tamás, Angéla Borgers antwerpeni festőnő, Czóbel Béla és Borsos Miklós „minitárlatait” láthatta a közönség – április első felében Barcsai Tibor festő és grafikus munkái kerültek bemutatásra.

Az 1937-ben Pécsen született Barcsai Ungvárott végzte művészeti stúdiumait. 1966-ban repatriált, azóta Esztergomban él. 1968-ban nyílt meg első önálló tárlata az esztergomi Technika Házában; tagja a helybeli fiatal képző- és iparművészeket (Kaposi Endre, Szentessy László, Süttő Ferenc, Székely Ildikó stb.) tömörítő „Sigillum” csoportnak. Rajzait több folyóirat és lap közli (Élet és Irodalom, Látóhatár, Jelenkor, Új Forrás, Életünk, Népszabadság stb.); néhány grafikáját a Magyar Nemzeti Galéria iktatta gyűjteményébe. Munkái legutóbb (június-július) a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat budapesti szervezete által rendezett *Környezetünk* című kiállításon szerepeltek, Miháltz Pál, Bálint Endre, Berki Viola, Szabó Vladimír s mások alkotásainak társaságában.

Az esztergomi tárlat anyaga mintegy tíz olajfestményt és húsz tusrajzot tartalmazott. A képek és rajzok az avantgarde művészet több áramlatának, irányzatának (kubizmus, konstruktivizmus, szürrealizmus, nonfiguratív piktúra) tanulmányozásáról és vívmányainak értékesítéséről tanúskodnak, szó sincsen azonban arról, hogy Barcsai egyik vagy másik izmusnak vagy a XX. századi modern művészet valamelyik prominens egyéniségének önállóan epigonja lenne... Nem leckefelmondó művész; a sokarcú jelenkori művészet ösztönzéseinek felhasználásával szuverén művészi világ létrehozására törekszik.

A tárlaton látott képek, rajzok legtöbbször ábrázoló (figuratív) munka; emberi alakokat, épületeket, tájakat, tárgyakat és a külvilág más jelenségeit ismeri fel rajtuk a szemlélő. A reális motívumokat azonban groteszk

és fantasztikus módon kapcsolja, montírozza össze a művész, akinek ilyen jellegű, bizarr, sejtelmes hangulatú festményeire talán leginkább a *mágikus realizmus* megjelölést lehetne alkalmazni. Középkori várak, ódon katedrálisok, titokzatos városok, bitófák, barokk gyertyatartók, vitorlášhajók, léggömbök s más romantikus, a Verne Gyula-regényekből jól ismert „kellékek” szerepelnek Barcsai sok festményén, grafikáján. Ezek azonban nem a szürrealizmus pesszimizmusát, élettagadását, végletes tragikumélményét fejezik ki, hanem inkább a művész fanyar humorát, csúfondórosságát, ironikus és játékos kedvének csapongását... Barcsai Tibor kiállítási anyagának darabjai között néhány nonfiguratív (absztrakt, nem-ábrázoló) munkával is találkoztunk. E művek geometrikus elemekből épülnek fel, s harmóniát, kiegyensúlyozottságot sugároznak. Kvalitás, értékszint tekintetében nehéz lenne különbséget tenni a meghökentető és nyelvöltögető asszociációkra épített „mágikus realista” és az absztrakt Barcsai-művek között: koncentrált, elmélyült alkotói tevékenység gyümölcse a képek, rajzok mindkét csoportja. Barcsai Tibor meggyőződése szerint nem jelent következetlenséget vagy stílustörést, ha egy képzőművész olykor a természetelvű szemléleten belül, máskor viszont a természeti látványtól elszakadva fejezi ki festői, grafikus vagy szobrászi ideáit, közlendőit. Barcsai Waldemár George francia esztétával ért egyet, aki szerint „*nincsen áthatolhatatlan válaszfal az absztrakt és a figuratív művészet között.*”

A Mucsi András művészettörténész által kitűnően megrendezett tárlat anyagának változatossága, igényessége és eredetisége figyelmet és rokonszenvet érdemel. A gazdag képzelőerejű, kísérletező kedvű, invencióval teli fiatal művész munkássága kétségtelenül színesebbé, pezsgőbbé, elevebbé teszi Komárom megye képzőművészeti életét.

(Új Forrás, 1972(2)141–142.)

Barcsai Tibor:
Esztergomi kiválóság mellszobra,
1988

Barcsai Tibor:
Esztergomi lovag

Barcsai Tibor:
Selmecbánya